

РЕШЕНИЕ

№ 3783

гр. Варна, 02.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 24 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Геновева Илиева

при участието на секретаря Веселина Д. Георгиева
като разгледа докладваното от Геновева Илиева Гражданско дело № 20223110111278 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по предявен от А. Р. срещу ЗК “Л.И.” АД, ЕИК *****, гр. София, иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ за заплащане на сумата от **11 849, 32 лв.**, след допуснато изменение на иска по реда на чл. 214, ал. 1 ГПК, претендирана като остатък от неизплатено застрахователно обезщетение за имуществени вреди в резултат на настъпило на 11.07.2021г. пътно – транспортно произшествие на път ГП 1- 9 в посока гр. Варна – гр. Бургас на около 500 м. след с. Горица в посока гр. Бургас, предизвикано от водача на лек автомобил марка “Мерцедес Е 320 ЦДИ”, рег. № *****, застрахован по договор за застраховка “Гражданска отговорност”, обективиран в застрахователна полица, със срок на застрахователно покритие от 24.10.2020г. до 23.10.2021г., при което са настъпили щети по лек автомобил марка “Фолксваген Пасат”, рег. № **** *, както следва:

- 1./ облицовка задна броня грунд;
- 2./ задна облицовка капак;
- 3./ укрепване заден регистрационен номер;
- 4./ външен ляв стоп;
- 5./ външен десен стоп;
- 6./ заден десен панел;
- 7./ корито за резервна гума;
- 8./ заден ляв панел;
- 9./ лява панта заден капак;
- 10./ дясна панта заден капак;
- 11./ заден десен рог;
- 12./ заден ляв рог;
- 13./ носач задна броня;

- 14./ вътрешен ляв стоп;
- 15./ заден ляв междинен елемент;
- 16./ заден десен междинен елемент;
- 17./ основа десен стоп;
- 18./ основа ляв стоп;
- 19./ задна маска;
- 20./ спойлер задна броня;
- 21./ среден държач задна броня;
- 22./ ляв водач задна броня;
- 23./ десен водач задна броня;
- 24./ външен десен и ляв водач задна броня;
- 25./ декоративна лайсна заден капак;
- 26./ заден ляв и заден десен пластмасов калник;

27./ дясна ламарина под, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 11.07.2021г. до окончателното изплащане на задължението.

Претендира се и присъждане на сторените по делото съдебно – деловодни разноски.

В исковата молба ищецът А. Р. твърди, че е собственик на лек автомобил марка “Фолксваген Пасат”, рег. № **** * * * *.

На 11.07.2021г. около 11.20 ч., ищецът бил спрял автомобила си край пътна отбивка на около 500 м. след с. Горица в посока гр. Бургас.

В посочения ден и час е настъпило пътно – транспортно произшествие, което е било предизвикано от Кирил Рифет, който се движил в посока гр. Бургас, управлявайки лек автомобил марка “Мерцедес Е 320 ЦДИ”, рег. № ***** по път ГП 1- 9 в посока гр. Варна – гр. Бургас на около 500 м. след с. Горица, който при извършване на маневра изпреварване при навлизане в лентата за насрещно движещи се автомобили, е блъснал челно движещия се в противоположна посока водач на лек автомобил марка „Мерцедес МЛ 270 ЦДИ“, рег. № ***** , управляван от С.С..

В резултат на челния удар, водачът на лек автомобил марка „Мерцедес МЛ 270 ЦДИ“, рег. № ***** се завъртял и ударил спрелия автомобил на ищеца, причинявайки на вещта посочените щети.

Настъпилото произшествие било посетено от органите на МВР, които съставили констативен протокол за ПТП. Виновният водач е осъден за престъпление **по чл. 343, ал.3, б."а", вр. с чл.343, ал.1, б."б", пр. 2 НК** по НОХД № 1066/2022г. по описа на Районен съд – Варна.

Виновният за произшествието водач е бил застрахован в ЗК “Л.И.” АД по договор за застраховка “Гражданска отговорност”, обективиран в застрахователна полица , със срок на действие от 24.10.2020г. до 23.10.2021г.

Настъпилите увреждания били установени от застрахователя на виновния водач, който след извършен оглед е изплатил обезщетение в размер на 4 416, 28 лв., която сума не е достатъчно за възстановяване на увредената вещ в същото състояние от преди увреждането, което обуславя и правния интерес у ищеца да предяви осъдителна претенция и да претендира обезщетение в размер на действителната стойност на автомобила, поради тотална щета.

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът ЗК “Л.И.” АД, е депозирал писмен отговор, с който не оспорва, че виновният водач е застрахован по договор за застраховка “Гражданска отговорност” за обективиран в застрахователна полица, със срок на действие от 24.10.2020г.

до 23.10.2021г., че е бил уведомен от А. Р. за настъпилото произшествие, че представители на застрахователя са извършили огледи на увредената вещ, както и, че е застрахователят е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 4 416, 28 лв.

Твърди се, че претенцията е неоснователна, тъй като определеното и изплатено обезщетение е съобразено с искането на пострадалия да бъде обезщетение по “експертна оценка” и е достатъчно за възстановяване на вещта в състоянието ѝ от преди увреждането.

Настоява се за отхвърляне на осъдителната претенция, ведно със законната лихва.

Преди първото по делото съдебно заседание, ответната страна уточнява, че определянето на обезщетението по “експертна оценка” означава, че калкулацията е извършена при спазване на всички изисквания на методиката, регламентирана в Наредба № 49/16.10.2014г. за задължителното застраховане, която запазва действието си до приемането на нова.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и по вътрешно убеждение приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Съобразявайки изявленията на страните в исковата молба и отговора на исковата молба, съдът приема, че между страните е безспорно, че в срока на действие на договор за застраховка “Гражданска отговорност”, обективизиран в застрахователна полица, със срок на застрахователно покритие от 24.10.2020г. до 23.10.2021г., водачът на лек автомобил марка “Мерцедес Е 320 ЦДИ”, рег. № *****, е нарушил правилата за движение по пътищата, а именно разпоредбата на чл. 42, ал.2, т.1 от ЗДвП, задължаваща при изпреварване и навлизане в пътна лента, предназначена за насрещно движение, водачите на МПС да не създават опасност или пречки за превозните средства, движещи се по нея и чл. 21, ал. ал.1 ЗДвП, задължаваща водачите при избиране скоростта на движение да не превишава допустимата такава от 90 км.ч., в резултат на което е причинил пътно – транспортно произшествие по път ГП 1- 9 в посока гр. Варна – гр. Бургас на около 500 м. след с. Горица, блъскайки спрелия лек автомобил марка “Фолксваген Пасат”, рег. № **** ** **, на което МПС са причинени имуществени вреди.

Със споразумение, одобрено в съдебно заседание, проведено на 24.03.2022г. по КОХД № 1066/2022г. по описа на Районен съд – Варна, имащо последиците на влязла в законна сила присъда, на осн. чл. 300 ГПК, К.Р., е признат за виновен за престъпление по чл. 343, ал.3, б."а", вр. с чл.343, ал.1, б."б", пр. 2 НК, за това, че на 11.07.2021г., на междуселищен път 1-9, гр. Варна - гр. Бургас, в землището на с. Горица, обл. Варна, при управляване на моторно превозно средство е нарушил правилата за движение, а именно чл. 42, ал.2, т.1 от ЗДвП и чл. 21, ал. ал.1 от ЗДвП, причинявайки по непредпазливост телесни повреди.

Времето, мястото, участниците в ПТП, пострадалите лица и настъпилите щети по двете МПС, са удостоверени в нарочно съставен констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 11.07.2021г., съставен от компетентни длъжностни лица в кръга на тяхната служба при ОД на МВР – Варна, след посещение на местопроизшествието.

Представител на застрахователя на водача, който е нарушил правилата за движение по пътищата, е извършил оглед на лек автомобил марка “Фолксваген Пасат”, рег. № **** ** ** и е съставил опис на щетите от 03.08.2021г., в които са удостоверени уврежданията по МПС.

След установяване на щетите е определено и изплатено застрахователно обезщетение в размер на 4 416, 28 лв. по експертна оценка.

Преценени в съвкупност, ангажираните доказателства безсъмнено установяват, че поведението на водача на лек автомобил марка “Мерцедес Е 320 ЦДИ”, рег. № *****, е противоправно, в нарушение на посочените по-горе императивни разпоредби на ЗДвП, което е довело и до настъпване на щетите по лек автомобил марка “Фолксваген Пасат”, рег.

№ **** ** **, описани в нарочно съставен опис от представител на застрахователя, поради което искът по чл. 432, ал. 1 КЗ, е доказан по основание.

По размера на заявената претенция

Спорен е въпросът за размера на дължимото застрахователно обезщетение.

С исковата молба ищецът А. Р. е заявил частичен размер на претенцията от 100 лв. от общо 11 383, 72 лв. В последното съдебно заседание, ищецът, чрез упълномощения си представител, е предприел изменение на иска, чрез увеличаване на неговия размер до сумата от 11 849, 32 лв., по – висок от първоначалния от 8 000 лв., чрез което процесуално действие се стига до изменение на вида на иска от частичен в иск за целия размер на вземането, явяващо се процесуално допустимо.

За установяването му, по инициатива на двете страни, е допусната съдебно – автотехническа експертиза, от чието неоспорено заключение, кредитирано в цялост се установява, че сумата необходима за възстановяване на увредения автомобил по средни пазарни цени на сервиси, притежаващи и непритежаващи сертификат за качество към деня на настъпване на застрахователното събитие, възлиза на 14 320, 17 лв.

Размерът на обезщетението по т.нар.“експертна оценка“, е 6 994, 64 лв.

Действителната стойност на автомобила възлиза на сумата от 18 400 лв.

Автомобилът би могъл да бъде изкупен за скрап за сумата от 313, 27 лв.

Регистрацията на лек автомобил марка “Фолксваген Пасат”, рег. № **** ** **, не е прекратена.

В изготвеното заключение, експертът посочва, че детайлите, които е възможно да не са увредени, са: двигател с част от прилежащото му оборудване; скоростна кутия и диференциал, окачване, интериор в купето, външни детайли по купето и електронни компоненти.

Пълномощникът на ищеца признава в съдебно заседание, че посочените от експерта детайли действително не са увредени от ПТП и представляват запазени части.

В конкретния случай, обезщетението следва да се определи в хипотезата на „тотална щета“ по чл. 390, ал. 2 КЗ, тъй като стойността на разходите за необходимия ремонт надвишава 70 на сто от действителната му стойност.

Възприемайки извода на вещото лице, че увреждането на имуществото надвишава 70 на сто от действителната му стойност, съдът приема, че следва да намери приложение чл. 390, ал. 1 КЗ. Съгласно същата предпоставка за изплащане от застрахователя на обезщетение за тотална щета на МПС, е представянето на доказателства за deregистрация на автомобила.

В постановеното по реда на чл. 290 ГПК решение № 44/02.06.2015г. по т.д. № 775/2014г. на ВКС е прието, че на осн. чл. 193, ал. 3 КЗ /отм./ представянето на доказателства за deregистрация на автомобила има значение за началото на срока за забава, но не и за основателността на претенцията за застрахователно обезщетение.

В конкретния случай, размерът на дължимото обезщетение е равен на действителната стойност на автомобила към деня на ПТП – 18 400 лв. – стойността на т.нар.”запазени части” от 2 134, 40 лв. – изплатеното обезщетение от 4 416, 28 лв. или на сумата от 11 849, 32 лв.

С оглед изложеното, съдът приема, че ищецът е установил при условията на пълно и главно доказване предпоставките за ангажиране на пряката отговорност на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“, като предявеният иск следва да бъде уважен до

претендирания размер 11 849, 32 лв.

В настоящия случай, доказателства за прекратяване на регистрацията на МПС, обезщетението, чието увреждане е предмет на спора, не са представени, а и липсва твърдение от страна на ищеца за такова прекратяване. Поради това, обезщетение за забава ще следва да се дължи, считано от датата на представяне през застрахователя на доказателства за настъпване на това обстоятелство до окончателното изплащане на задължението. В този смисъл също решение 44/02.06.2015г., постановено по т.д. 775/2014г. на ВКС, I т.о.

Предвид изложеното, претенцията за заплащане на законна лихва върху неплатеното застрахователно обезщетение от 11 849, 32 лв., следва да бъде отхвърлена за времето от датата на депозиране на исковата молба – 18.08.2022г. до окончателното изплащане на задължението.

Предвид изхода на спора в полза на ищеца А. Р. следва да се присъдят сторените по делото съдебно – деловодни разноски в размер на 2 483, 97 лв., на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК.

Възражението за прекомерност на адвокатския хонорар по чл. 78, ал. 5 ГПК, уговорен и заплатен в размер на 1 760 лв. с ДДС, е неоснователно. Минималният размер, съобразно чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в сила от 07.11.2022г. възлиза на 1 759, 73 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК “Л.И.” АД, ЕИК *****, гр. София **ДА ЗАПЛАТИ** на А. В. Р., гражданин на *****, ЕГН *****, *****, сумата от **11 849, 32 лв. /единадесет хиляди осемстотин четиридесет и девет лева и тридесет и две ст./**, представляваща остатък от неизплатено застрахователно обезщетение за имуществени вреди в хипотезата на “тотална щета”, в резултат на настъпило на 11.07.2021г. пътно – транспортно произшествие на път ГП 1- 9 в посока гр. Варна – гр. Бургас на около 500 м. след с. Горица в посока гр. Бургас, предизвикано от водача на лек автомобил марка “Мерцедес Е 320 ЦДИ”, рег. № *****, застрахован по договор за застраховка “Гражданска отговорност”, обективиран в застрахователна полица, със срок на застрахователно покритие от 24.10.2020г. до 23.10.2021г., при което са настъпили щети по лек автомобил марка “Фолксваген Пасат”, рег. № *****, ведно със законната лихва, считано от датата на представяне през застрахователя на доказателства за прекратяване на регистрацията на автомобила, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** претенцията за заплащане на обезщетение за забава съизмеримо със законната лихва върху сумата от **11 849, 32 лв.** от датата на депозиране на исковата молба – 18.08.2022г. до окончателното изплащане на задължението, на осн. чл. 432, ал. 1 КЗ.

ОСЪЖДА ЗК “Л.И.” АД, ЕИК *****, гр. София **ДА ЗАПЛАТИ** на А. В. Р., гражданин на *****, ЕГН *****, *****, сумата от **2 483, 97 лв. /две хиляди четиристотин осемдесет и три лева и деветдесет и седем ст./**, представляваща сторени по делото съдебно – деловодни разноски, на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Варна в двуседмичен срок от връчването на препис от акта на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____